

ಅನುಭವದ ಪಾಠ

ಒಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟ ಮೊಲದ ಮರಿಯಿತ್ತು. ಅದಕ್ಕೆ ತಂದೆ, ತಾಯಿ ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಅದು ತುಂಬ ಪುಕ್ಕಲು ಆಗಿತ್ತು. ಆದರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಹಲವಾರು ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದರು. ಒಮ್ಮೆ ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಲೆದಾಡುವಾಗ ಅದನ್ನು ಸೀಳು ನಾಯಿಗಳು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬಂದವು. ಅದು ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ಓಡುತ್ತ ಓಡುತ್ತ ಸಾರಂಗದ ಬಳಿ ಬಂತು.

‘ಅಣ್ಣಾ, ಅಣ್ಣಾ, ನನ್ನನ್ನು ಸೀಳು ನಾಯಿಗಳು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ನನ್ನ ಕೊಂಬುಗಳಿಂದ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಓಡಿಸಿ ಕಾಪಾಡು’ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿತು.

ಸಾರಂಗ ‘ಅಯ್ಯೋ, ನಾನೀಗ ತುಂಬ ಬ್ಯುಸಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಪುರಸೂತ್ತಿಲ್ಲ, ಕಾರಣ ಆನೆ ಬಳಿ ಹೋಗು’ ಎಂದಿತು.

ಮೊಲದ ಮರಿ ಮತ್ತೆ ಓಡಿ ಓಡಿ ಆನೆ ಬಳಿ ಬಂತು. ‘ದೊಡ್ಡಣ್ಣ, ದೊಡ್ಡಣ್ಣ ನನ್ನನ್ನು ಸೀಳುನಾಯಿಗಳು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಅವನ್ನು ಹೆದರಿಸಿ ಓಡಿಸು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ಕಚ್ಚಿ ಸಾಯಿಸುತ್ತವೆ’ ಎಂದು ಬೇಡಿಕೊಂಡಿತು.

‘ಅಯ್ಯೋ, ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ ಮೃಗರಾಜ ಸಭೆ ಕರೆದಿದ್ದಾನೆ. ಅದನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಏನು ಮಾಡಲಿ ನನಗೀಗ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಲು

ಶಶಿಧರ ಹಳೇಮನಿ

ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಜಿರಾಫೆ ಬಳಿ ಹೋಗು’ ಎಂದಿತು.

ಮೊಲದ ಮರಿ ಮತ್ತೆ ಓಡಿ ಜಿರಾಫೆ ಬಳಿ ಬಂತು. ‘ಲಂಬೂರಾಜ, ನನ್ನನ್ನು ಸೀಳುನಾಯಿಗಳು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿವೆ. ದಯವಿಟ್ಟು ಅವನ್ನು ಓಡಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡು’ ಎಂದಿತು. ‘ನನಗೀಗ ಹೊಟ್ಟೆ ಹಸಿದಿದೆ. ಬರಗಾಲದಿಂದ ಗಿಡಗಳಲ್ಲಿ ಚಿಗುರಿಲ್ಲ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನಗೀಗ ಸಮಯವಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ನಿಲ್ಲದೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋಯಿತು.

ಮೊಲದ ಮರಿ, ಕರಡಿ, ಕಾಡುಕೋಣ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕೇಳಿತು. ಯಾರೂ ನೆರವು ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೀಳುನಾಯಿಗಳು ತುಂಬ ಹತ್ತಿರ ಬಂದವು. ಗಾಬರಿಯಾದ ಮೊಲದ ಮರಿ ಓಡಿ ಹೋಗಿ

ಗಿಡದ ಪೊದೆಯೊಂದರಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬಂದ ಸೀಳುನಾಯಿಗಳು ಮೊಲದ ಮರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿದವು. ಎಲ್ಲೂ ಅದು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಹುಡುಕಿ ಸಾಕಾಗಿ ಹೊರಟುಹೋದವು. ಬದುಕಿದೆಯಾ ಬಡಜೀವವೇ ಎಂದು ಮೊಲದ ಮರಿ ಪೊದೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂತು. ತನ್ನ ಜೀವ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ನಾವು ಬೇರೆಯವರ ಮೇಲೆ ಅವಲಂಬಿಸಬಾರದು. ಅವರ ಬಳಿ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಕೊಡುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾವೇ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಅಲ್ಲವೇ?

■ ಪ್ರಕಾಶ ಎಸ್. ಮನ್ಸಂಗಿ

ಕುಂಚ ಪ್ರಪಂಚ

ಆರ್. ಅಪೇಕ್ಷಾ
8ನೇ ತರಗತಿ
ಸೇಂಟ್ ಮೇರಿಸ್
ಆಂಗ್ಲ ಮಾಧ್ಯಮ ಶಾಲೆ
ತಿ.ನರಸೀಪುರ

ನೀವೂ ಬರೆಯಿರಿ

‘ಸುಧಾ’ ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಎಳೆಯರ ಅಂಗಳ ವಿಭಾಗಕ್ಕೆ ಕಥೆ- ಕವಿತೆ ಜೊತೆ ಮಕ್ಕಳೇ ಬರೆದ ವರ್ಣಚಿತ್ರ- ರೇಖಾಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಬಹುದು.

ಇ ಮೇಲ್

editors@sudha.co.in

@SudhaWeekly